

není omezen na návrhy stran jako v řízení sporném, nýbrž má podle zásady vyšetřovací, ovládající nesporné řízení, postupovati z úřadu, dává mu dokonce možnost zjistiti majetkové poměry otcovy nejen stejně bezpečně, ne-li bezpečněji, ale i rychleji a laciněji než v řízení sporném. Vzdálenost bydliště otcova od bydliště nemanželského dítěte není tomu na překážku. Poručníku není ani v řízení nesporném vzata možnost činiti soudu návrhy na provádění šetření. Není tedy odůvodněno mínění rekurentovo, že bezpečné zjištění majetkových poměrů v řízení nesporném není možné.

Čís. 12900.

Proti usnesení soudu, jímž nebyla zrušena exekuce na movitosti z důvodu, že jsou příslušenstvím nemovitosti, není oprávněn k rekursu ten, kdo vedl exekuci na nemovitost.

Proti exekuci, již byly zabaveny svršky jako vlastnictví dlužníka, nemůže se dlužník s úspěchem domáhati zrušení exekuce z důvodu, že zabavené svršky jsou příslušenstvím nemovitosti, nepatřila-li nemovitost v době podání návrhu na zrušení již dlužníkovi, ana byla v imobilární exekuci proti dlužníkovi již přiklepnuta vydražiteli. Lhostejno, že teprve po podání návrhu na zrušení mobilární exekuce došlo k opětovnému prodeji nemovitosti veřejnou dražbou pro nesplnění dražebních podmínek prvním vydražitelem.

(Rozh. ze dne 13. října 1933, R I 1011/32.)

Částečně k návrhu dlužníka (pol. 1—4), částečně z úřadu (pol. 6—8) zrušil s o u d p r v é s t o l i c e exekuci na svršky (stroje), ježto prý zabavené svršky jsou příslušenstvím domu čp. 127 (továrny). R e k u r s n í s o u d k rekursu vymáhajícího věřitele zamítl návrh dlužníka co do položek 1—4, ohledně předmětů zabavených pod pol. 6—8 zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by v exekučním řízení pokračoval. D ů v o d y: Podle dodatečného vyšetření je zjištěno, že dlužník není vlastníkem domu čp. 127 se stavbami, které podle knihovní poznámky jsou továrnou na hospodářské stroje, neboť ideální jeho polovina těchto nemovitostí byla dne 26. ledna 1932 prodána veřejnou dražbou Občanské záložně v L. Stěžovatelka právem vytýká, že svršky zabavené proti dlužníku nemohou býti příslušenstvím nemovitosti, náležející osobě jiné, než dlužníkovi. Předpokladem příslušenství nemovitosti je, zda svršky jsou určeny k trvalé potřebě nemovitosti. Směrodatný je tudíž úmysl, aby věci zůstaly trvale u nemovitosti. Takový úmysl může míti jen vlastník nemovitosti. Proto také ho nemůže míti pachtýř, nebo nájemce (sr. koment. k § 252 ex. ř., vyd. Kompas). Není-li dlužník vlastníkem nemovitostí, na kterých jsou zabavené svršky, nemůže uplatňovati zrušení exekuce na svršky z důvodu příslušenství. Svršky pod pol. 1—4 byly sice zabaveny v době, kdy dlužník byl ještě vlastníkem polo-

viny nemovitosti, avšak v době, kdy dlužník žádal za zrušení exekuce, nebyl již vlastníkem poloviny nemovitosti a neměl proto oprávnění uplatňovati zrušení exekuce podle § 252 ex. ř. nehledíc k tomu, že později byly zabaveny přístupem i pro jiné věřitele. Návrh dlužníkův nebyl proto v době jeho podání zákonem odůvodněn. Soud nebyl také oprávněn zrušiti exekuci z úřadu na svršky zabavené pod pol. 6—8, neboť tyto svršky byly zabaveny již po prodeji ideální poloviny nemovitosti dlužníkovi patřící a scházěl tudíž předpoklad, aby tu byla totožnost podmětů vlastnického práva i co do svršků i co do nemovitostí. Ku příslušenství musí se sice při výkonu exekuce přihlížeti z úřadu, z toho však neplyne, že by byl soud oprávněn zrušiti z úřadu exekuci na svršky, i když dříve byly příslušenstvím nemovitostí, odpadly-li později podmínky příslušenství. Je k tomu tím méně oprávněn, byla-li nemovitost v době rozhodování ve vlastnictví jiné osoby, než dlužníka. Soud by tím řešil otázku vlastnického práva, o které z úřadu rozhodovati nelze. Nesouhlasí-li vymáhající věřitel se zrušením exekuce z důvodu, že svršky jsou vlastnictvím osoby třetí, nelze tuto otázku řešiti z úřadu ani v tom případě, jsou-li svršky skutečně trvale spojeny s nemovitostí třetí osobě patřící, neboť i v tomto případě musí třetí osoba svůj vlastnický nárok uplatňovati žalobou podle § 37 ex. ř. Nezáleží proto na tom, zdali svršky zabavené pod pol. 1—7 byly současně s ideální polovinou nemovitostí dlužníku patřící Občanské záložně prodány. Tato musí své případné vlastnické právo sama uplatňovati žalobou.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs Občanské záložny v L. a nevyhověl dovolacímu rekursu dlužníka.

D ů v o d y:

Občanská záložna v L. není vůbec dotčena napadeným usnesením, neboť není stranou v tomto exekučním řízení; jako vymáhající strana v dražebním řízení na nemovitosti zapsané v knihovní vložce č. 127 není účastnicí exekučního řízení mobilárního; není tudíž s obou hledisek k rekursu oprávněna.

Při rekursu povinného, k němuž jest zásadně oprávněn, jest však k tomu přihlížeti, že návrhy na zrušení exekuce na svršky pol. 1—4, 6—8 zájemního protokolu učiněny byly dlužníkem ve dnech 13. června 1931, 24. října 1931 a 19. listopadu 1931 a že ku pravoplatnému dražebnímu prodeji ideální polovice nemovitosti patřící dlužníkovi došlo až dne 26. ledna 1932; táž část nemovitosti dlužníkovi patřící byla však již dne 31. května 1930, tudíž před oněmi návrhy dlužníkovými dražebním řízením přiklepnuta jeho manželce, načež teprve pro nesplnění dražebních podmínek touto vydražitelkou došlo k opětovnému prodeji veřejnou dražbou dne 26. ledna 1932. Jest míti na paměti, že poznámka udělení příklepu má účinky vytýčené v § 72 všeobecného knihovního zákona (§ 183 III a čl. XXVI uvozovacího zákona k ex. ř.) a nemohly míti návrhy povinného právě pro nedostatek totožnosti podmětu vlastnického práva u svršků a u nemovitostí úspěch. K zabavení pásové pily došlo až dne 25. února 1932, kombinovaného hoblovacího stroje a sou-

struhu na železo pak dne 22. dubna 1932, tudíž po dražebním prodeji dlužníkovy reality na Občanskou záložnu v L., jenž nastal dnem 26. ledna 1932 a podle zásad svrchu zmíněných nebylo by bývalo možno vyhověti ani případným návrhům dlužníka na zrušení exekuce podle § 39 čís. 2 ex. ř. (§ 252 ex. ř.); tím méně pak jest zde dán podklad pro zrušení exekuce podle těchto zákonných ustanovení z úřadu.

Čís. 12901.

I když jde o uplatnění zástavního práva, které bylo na nemovitosti vloženo před poznámkou fideikomisární substituce, může exekuce vnučenou dražbou býti povolena jen, zní-li exekuční titul i proti fiduciářům i proti substitutům, leda že by k poznámce substituce bylo došlo teprve po poznámce hypotekární žaloby; tu by byl rozsudek vykonatelný i proti substitutům.

(Rozh. ze dne 13. října 1933, R I 687/33.)

Soud první stolice povolil k vydobytí peněžité pohledávky proti manželům Josefu a Anně S-ovým vnučenou dražbu nemovitostí. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Na nemovitostech do dražby daných jest podle snímku z notářského spisu ze dne 14. listopadu 1922 poznamenána fideikomisární substituce ve prospěch nezl. Josefa, Anny a Marie S-ových. Podle tohoto notářského spisu postoupil Jan a Josefa S-ovi nemovitosti svému synu Josefu S-ovi proti tomu, že se postup stal pod podmínkou, že postupující odevzdá převzaté nemovitosti jednomu ze svých dětí, dosud nezletilých, Josefu, Anně a Marii S-ovým, kteří i v případě úmrtí obdrží nemovitosti, a to v témž pořadí. Jde o fideikomisární substituci podle § 608 a násl. obč. zák. a vlastnictví fiduciáře jest jen vlastnictvím obmezeným s právy a povinnostmi poživatele (§ 613 obč. zák.), takže tu platí ustanovení §§ 511 a násl. obč. zák., Exekuce vnučenou dražbou týká se podstaty statku a takovou exekuci bylo by lze vésti jen se souhlasem substituta. Substituce ve prospěch uvedených nezletilců, poznamenaná v pozemkové knize, dovoluje vklad práva zástavního jen s obmezením, že se vklad děje bez újmy substituce, a překáží exekuci vnučenou dražbou vůbec (sb. n. s. čís. 11.227).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Z knihovního výpisu ve spojení se zprávou knihovního oddělení okresního soudu v P. ze dne 20. září 1933 plyne, že se fideikomisární substituce zřízená v notářském spisu ze dne 14. listopadu 1922 pro nezl. Josefa, Annu a Marii S-ovy týkala celé nemovitosti vl. č. 3 a polovice nemovitosti vl. č. 6, jež tehdy připadly otci substitutů, Josefu S-ovi, tedy i oné části, jež pak převedena byla notářským spisem ze